

T.C.

YARGITAY

9. HUKUK DAİRESİ

E. 2004/22166

K. 2004/19479

T. 21.9.2004

- **KIDEM VE İHBAR TAZMİNATI (Bir Daha Çalışmayacağını Belirterek İşten Ayrılan ve Daha Sonra İşe Gelmeyen İşçinin Kıdem ve İhbar Tazminatına Hak Kazanamayacağı - İşçinin İşyerinde On Yılı Aşkın Çalışıyor Olmasının Sonuca Etkili Olmadığı)**
- **İŞE DEVAMSIZLIK (Nedensiz Olarak İşyerinden Ayrılan İşçinin Kıdem ve İhbar Tazminatına Kazanmasına Olanak Bulunmadığı - Başka İşçiyle Aralarındaki Problem Sebebiyle İşyerine Gelmeyen İşçinin İşyerinden Nedensiz Ayrıldığı'nın Kabulü Gereği)**
- **NEDENSİZ İŞYERİNDEN AYRILAN İŞÇİ (Kıdem ve İhbar Tazminatına Hak Kazanmadığının Kabulü Gereği - Başka İşçiyle Aralarındaki Problem Sebebiyle İşten Ayrılan İşçinin İşten Nedensiz Ayrıldığı'nın Kabulü Gereği)**

1475/m.14, 17/II-f

ÖZET : Anılan tanık beyanında, davacı ile bir başka işçi arasında çıkan problemler nedeniyle işverenin davacıya birkaç gün izin verdiğini bu şekilde davacının işyerinden ayrıldığını belirtmiştir. Böyle olunca davacı işçinin nedensiz yere işyerinden ayrıldığı ve bu durumun işyerinde çalışanlarca düzenlenen tutanaklarla doğrulandığı anlaşılmaktadır. Davacının 10 yılı aşkın bir süre çalışmış olması da dosyadaki bu delil durumuna göre sonuca etkili görülmemiştir.

DAVA : Taraflar arasındaki, kıdem ve ihbar tazminatının ödetilmesi davasının yapılan yargılaması sonunda; ilamda yazılı nedenlerle gerçekleşen miktarın faiziyle birlikte davalıdan alınarak davacıya verilmesine ilişkin hükmün süresi içinde duruşmalı olarak temyizden incelenmesi davalı avukatınca istenilmesi üzerine dosya incelenerek işin duruşmaya tabi olduğu anlaşılmış ve duruşma için 21.9.2004 Salı günü tayin edilerek taraflara çağrı kağıdı gönderilmişti. Duruşma günü davalı adına Avukat Suat Hançeroğlu ile karşı taraf adına Avukat Mehmet Çiftçi geldiler. Duruşmaya başlanarak hazır bulunan avukatların sözlü açıklamaları dinlendikten sonra duruşmaya son verilerek dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

KARAR : Davacı işçi ihbar ve kıdem tazminatı isteklerinde bulunmuş, mahkemece her iki isteğin de kabulüne karar verilmiştir.

Karar davalı vekili temyiz etmiştir.

Dosyaya sunulan devamsızlık tutanaklarına göre davacı işçi 16.12.2002 tarihinde bir daha çalışmayacağını belirterek ayrılmış ve sonraki günlerde işe gelmemiştir. Söz konusu tutanakları, tutanak tanıkları da doğrulamışlardır. Davacı tanığı işyerinde daha önce çalışan bir işçi olup, fesihle ilgili doğrudan bilgi sahibi değildir. Anılan tanık beyanında, davacı ile bir başka işçi arasında çıkan problemler nedeniyle işverenin davacıya birkaç gün izin verdiğini bu şekilde davacının işyerinden ayrıldığını belirtmiştir. Böyle olunca davacı işçinin nedensiz yere işyerinden ayrıldığı ve bu durumun işyerinde çalışanlarca düzenlenen tutanaklarla doğrulandığı anlaşılmaktadır. Davacının 10 yılı aşkın bir süre çalışmış olması da dosyadaki bu delil durumuna göre sonuca etkili görülmemiştir. Bu durumda ihbar ve kıdem tazminatlarına hak kazanılması olanağı bulunmamaktadır. Mahkemece her iki isteğin reddine karar verilmek üzere hükmün bozulması gerekmiştir.

SONUÇ : Temyiz olunan kararın yukarıda yazılı sebepten BOZULMASINA, davalı yararına takdir edilen 375.000.000 TL.duruşma avukatlık parasının karşı tarafa yükletilmesine, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 21.9.2004 gününde oybirliğiyle karar verildi.